

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters, Dienaressen van de Heilige Geest

Jaargang 48, Maart 2014

Inhoud Maart 2014

1. Den Haag Gemeente
2. Missiezusters Starten
Pilotproject in Amsterdam-Oost
3. Langzaam zijn We er naar
toe geleefd
4. Religieus Missionair Leven
Nu
5. Verslag IRJ en CMBR
6. In Memoriam
7. Mededelingen

Onder Ons – derde digitale editie

Lieve zusters,

Waar blijft de tijd? We zitten alweer in de derde maand van de nieuwe jaartelling 2014! En ook in de derde digitale editie van *Onder Ons*. De tijd vliegt écht! Wat ligt ons in het verschiet? Meer dan negen maanden hebben we nog voor dit jaar. Er is nog steeds veel te verwachten. We mogen

ook altijd iets verwachten. Dat maakt het leven spannender én levendiger.

Wat staat ons dit jaar te verwachten? Ik noem hier maar wat op: het komende Generaal Kapittel vanaf 27 april tot met 30 mei 2014, ons 100 jaar Uden en 125 jaar Congregatie op 1 juni, 2014 en natuurlijk 25 jaar Het Retraitehuis ook in juni. Het zijn grote gebeurtenissen voor ons. Inderdaad, vol verwachting klopt ons hart!

Laat ons deze belangrijke gebeurtenissen in onze gedachten, in ons hart en in ons gebed speciaal houden. We vertrouwen ze aan God toe, *dat alles goed komt*.

Lieve groet en Gods zegen,
Melina Polo SSpS

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden naar onze e-mail adres: newonderons@gmail.com

Den Haag Gemeente

De 15de januari, het feest van Arnold Janssen, zijn we de dag begonnen met een viering in onze kapel waar het beeld van Arnold heel mooi was versierd door de Zrs. Elvira en Lili. Daarna hadden we gezamenlijk ontbijt, wat onze medebroeders hadden verzorgd. 's Avonds hadden we een feestje georganiseerd. De bedoeling was om meer bekendheid te geven van onze missionaire presentie in de Schilderswijk. Hier was door 29 personen van alle migrantengroepen gehoor aan gegeven. De avond begon om 18.00 uur met kennis maken onder een kopje koffie/thee. Om 18.30 was er een power point presentatie door de Zrs. Elvira en Lili. Daarna een etentje met als afsluiting een dankdienst in onze kapel. Allen waren zeer voldaan en dankbaar voor deze uitnodiging.

Van 18 - 25 januari was de Internationale Bidweek voor de eenheid van de christenen. Iedere avond was er een dienst in een of andere kerk. Op maandag 20 januari was deze in de Martha kerk en was voorbereid door P. Kees van der Geest SVD. Het thema was: "Danken". Er waren ongeveer 30 personen van verschillende religies aanwezig. We begonnen ook met een kopje koffie/thee en kennismaking. Daarna hebben we samen gezongen en gebeden en men voelde een hechte band en geen verdeeldheid. Allen wilden we toch het goede nieuws verkondigen. Daarna gingen we in kleine groepjes bidden en was er ruimte voor persoonlijke intenties en voorbeden voor de eenheid van stad en land. Als afsluiting werd de vredewens

uitgesproken. Vrede en eenheid zijn pas mogelijk als wij elkaar niet zien als concurrenten en tegenspelers, maar als een geschenk van God voor elkaar. We gaven elkaar de hand terwijl wij zeiden; "Je bent een gave van God".

Zr. Martini

Missiezusters starten pilotproject in Amsterdam-Oost

Na een uitgebreide verkenning in 2013 zijn wij op 1 Februari 2014 met zijn tweeën verhuisd naar de Tweede Oosterparkstraat 246 in Amsterdam Oost.

Zr Celine en Zr Judith Dumont

We hebben onderdak gevonden op de eerste verdieping van de pastorie van de ABG parochie www.abgparochie.nl

Op zondag 26 januari werden we tijdens de Eucharistieviering allerhartelijkst ontvangen en voorgesteld aan de parochie gemeenschap door Pastoor Leo Nederstigt. Zeven van onze zusters uit Den Haag, Tilburg en Uden waren naar Amsterdam gekomen om dit nieuwe begin mee te vieren en te ondersteunen. De parochiezaal was gevuld met parochianen afkomstig uit

verschillende culturen die allemaal uit volle borst meezongen en meebaden. Na de uitreiking van de H. Communie verzorgde Zr. Suchita een liturgische dans om God te loven en danken voor dit nieuwe begin. Na de viering was er nog een kopje koffie en gezellig samenzijn met de parochianen.

Ondertussen wonen we al twee weken in ons nieuwe onderkomen en zijn we volop bezig met het bezoeken en ontmoeten van verschillende mensen, groepen en activiteiten in en buiten de Parochie.

We willen onze nieuwe missie graag verder ontdekken en vorm geven in samenwerking met onze Paters SVD in Duivendrecht. We hebben al afgesproken met elkaar om regelmatig samen te komen voor ontmoeting, verdieping en overleg.

Links - rechts P. Klemens, Zr. Celine, P. James, P. Vincent, Zr. Judith, P. Marianus.

Verder willen we graag samenwerken met de Parochie en andere groepen zoals: de stichting MMK (Migrant Moeder en Kind) die opkomt voor met name Afrikaanse vrouwen en kinderen die zich in een kwetsbare positie bevinden in Nederland en de Egidio gemeenschap die sinds kort de pastorie van de ABG parochie als centrale plaats voor haar gebed en inzet

voor de armen heeft gekozen www.santegidio.nl

We zijn blij en dankbaar voor alle gebed en ondersteuning van onze medezusters in de NL provincie.

Zr Judith en Zr Celine

Langzaam zijn we er naar toe geleefd.

Gods Geest waait door de tijd
als we in stilzwijgen
het woord geschonken krijgen,
dat opricht en bevrijdt.

Op 6 febr. 2014 is de Cenakelkapel in een eenvoudige gebedsdienst overgedragen aan "Het Retraitehuis". Het was de wens van de Directeur dat het geen negatieve afsluiting zou zijn maar gericht op de toekomst. En dat is het ook geworden. Als we in stilzwijgen 15 jaar geleden werd het Allerheiligste in Processie overgebracht naar onze kleine kapel. Toen droeg Pastor van Luijk het Allerheiligste.

Nu is het omgekeerde gebeurd en brachten we Het Allerheiligste in Processie terug naar de grote kapel. Enige Missiezusters die nu nog kwamen om hun aanbidding te houden waren er ook nu en vertegenwoordigde de overleden zusters die daar bijna dagelijks kwamen.

De kleine kapel was nu gevuld met Missiezusters, enige medewerksters en de Directeur. Het woord geschonken krijgen. Ik had het gevoel van Nu is het zover: moet ik loslaten wat mij en de

overleden zusters zo dierbaar was. Maar ik was ook dankbaar dat zovelen dit moment met mij wilde delen. Deze dank hebben we ook uitgesproken in Gebed en met een lied en gedicht tot de H. Geest ons vertrouwen in de Toekomst uitgezegd.

Er waren best emotionele momenten: vooral toen de Monstrans genomen werd en aan de Pastormedewerkster overhandigd en de Godslamp aan Zr. Willibrord gegeven en de Processie door de gang naar de grote kapel waar de zusters wachtten en de Monstrans op het altaar geplaatst werd en we allen in gebed bleven voor Het Allerheiligste. dat opricht en bevrijdt.

Een periode is nu afgesloten er zijn geen Cenakelzusters meer in “Het Retraitehuis”, maar we willen toch dankbaar terug zien op de 15 jaar dat de beide Congregaties van Arnold Janssen onze Stichter samen leefden en gebeden hebben. Dat dit mogelijk was hebben we bijzonder te danken aan Zr. Willibrord die ons in 1998 uitnodigde en M.M. Aurora die het verlof daarvoor gaf. Als enigste Cenakelzuster woon ik nu met toestemming van M.M. Elisabeth in het Arnoldusklooster.

Gods Geest waait door de tijd,
als we het goede pogen,
ontsluit hij onze ogen
voor zijn aanwezigheid.

Zr. M. Luca S.Sp.S.ap

Afscheid

Zr. Celine

Afscheid nemen is nooit zo leuk maar toch “hallo” en “goodbye” horen tot ons leven. Soms is het een keuze en soms hebben wij geen keuze. In mijn geval heb ik een keuze gemaakt om de bekende, de geliefde en vertrouwde mensen en omgeving achter te laten en een onbekende weg te gaan ontdekken. Waarom ga ik weg? Voor ons SSpS (Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest) zusters is het vanzelfsprekend dat wij ons beschikbaar stellen voor de nood of een verzoek van onze congregatie, daardoor zijn wij ook naar Nederland en Tilburg gekomen.

Wij, als Nederlandse provincie, hebben lang nagedacht over een nieuwe start in Amsterdam en gezamenlijk een beslissing genomen. Als consequentie hiervan moet iemand het voortouw nemen en ik ben een van de twee die dit project gaan opstarten.

Verschillende van onze parochianen en buurtbewoners stellen mij de vraag: “Vind je het leuk om weg te gaan ?” Natuurlijk niet, wie wil graag van thuis weg gaan. Voor mij is Tilburg, deze parochiegemeenschap echt een tweede thuis geworden. Ik ben al bijna 11 jaar

hier in Tilburg en ik voel mij echt thuis in ons parochie- gemeenschap en in mijn buurt omgeving /wijk.

Ik was 19 toen ik intrad in het klooster. Vóór die tijd woonde ik bij mijn familie. Daarna heb ik nergens zolang in dezelfde plaats gewoond als hier. Ik was maximaal 3 jaar op dezelfde plaats. Daarom vind ik 11 jaar toch lang. Maar de eerste jaren in Tilburg voelde ik mij precies als een kind en soms voelde ik me heel dom, want het is zo'n hulpeloos en machteloos gevoel wanneer je niet kunt praten en niets kunt verstaan. Het is een langzaam proces geweest om de taal te leren – mensen te leren kennen en aan de cultuur te wennen en zo voort. Voor mijn gevoel.

Zr. Celine

Religieus Missionair leven nú.

Op 11 februari organiseerde de K.N.R. een ontmoeting van de religieuzen in Nederland met Mgr. J. Carballo o.f.m. secretaris voor de religieuzen in Rome, die drie dagen in Nederland op bezoek was.

Zr. Gré en ik namen er aan deel en we kwamen rijker terug. Graag wil ik u er iets over vertellen.

Mgr. Carballo was in 2013 door Paus Franciscus aangesteld voor deze functie. Daarvóór was hij 12 jaar Generale Overste van de Franciscanen o.f.m.. Hij werd vergezeld door Zr. Dr. Danick Leggio, office Manager van de Congregatie van religieuzen. Hij opende de bijeenkomst met de

Franciscaanse groet: “Vrede en alle goeds“. Graag wil ik jullie ontmoeten om samen antwoorden te vinden voor deze tijd.

“Hoe gaat het met het toegewijde religieuze en missionaire leven in de wereld, in Europa en in Nederland?” Als mogelijke antwoorden gaf hij 3 visies:

1. De pessimisten onder ons zeggen :
 - Het is chaotisch;
 - Het is een duistere zaak
 - Wij zijn de laatsten
2. De positief ingestelden zeggen:
Ja chaotisch soms, maar
Het is in de mystieke nacht
maar....alles wordt nieuw./
3. De realisten zeggen:
 - Crisis is normaal
 - Neem de juiste adequate beslissingen
 - De nacht gaat voorbij. Het is een moment vol hoop. Bij God is niets onmogelijk.

Waar voelen wij ons, voelt u zich het meest bij thuis?

Mgr. Carballo zei verder: a. Wordt mensen vol hoop, b. Zie onze reële situatie, c. Geloof, dat bij God alles mogelijk is.

Verder gaf hij de volgende tips:

- Als iemand zich meldt moet hij of zij goed onderscheiden waarom men kiest voor het religieuze leven .
- Geef dus de juiste informatie over het religieuze leven , bijzonder over de affectiviteit en de seksualiteit.
- In het religieuze leven moeten we allereerst Christenen zijn, navolgers van Jezus.
- Geworteld in de traditie van onze Stichter/Stichteres door te vragen :
`Wat zouden zij nu doen ?

- Leef evangelisch radicaal, van binnenuit.
- Het moet een krachtige begeleider en begeleiding zijn.
- Leer ze de tekenen van deze tijd verstaan.
- De vorming en de voorgaande vorming blijft belangrijk :
 - Stel Christus centraal;
 - Leef het charisma;
 - Leer de onderscheiding aan;
 - Ga naar de mensen- wees missionair.

Het jaar 2015 is het ‘ jaar van het Religieuze Leven .

- Leef hoopvol
- Leef met passie
- Het Tweede Vaticaan concilie was voor het Religieuze Leven bijzonder hoopvol en vol van de Heilige Geest. Ze draagt al het nieuwe in zich.
- Bespreek met elkaar de begeleiding van de aspiranten, postulanten, novicen, junioren, als ook de verdergaande vorming en begeleiding. Het gaat om het totaal toegewijde praktische leven zelf.

Organiseer daarom congressen als vrouwelijke en mannelijke Congregaties, als ook bijeenkomsten. Ook voor en met de Contemplatieven. Draag met elkaar de zorg voor goede conferenties. Verzamel jullie vragen en stuur deze naar Roma. Er komt een nieuw document over het Religieuze Leven. Werk daaraan mee, ook als vrouwen. Zie naar het evangelie.

Het is een vreugdevolle boodschap vol innerlijke vreugde en gericht op een hoopvolle toekomst. Draag die

vreugde uit in het volgen van de Heer en doe dit samen met anderen.

De religieuze office manager en de secretaresse uit Rome, vulde deze visie aan met de volgende woorden: “De vernieuwing van het religieuze is niet radicaliteit, het is profetie dit wil zeggen: Leven nú en doen wat te doen valt in alle eenvoud en van binnenuit.”

Laten we aan onze jonge mensen zien en overdragen: onze moed, ons charisma, onze echtheid, ons volgen van de Heer, levend vanuit Zijn Geest en niet vanuit de wetten. Alleen dit kan aanstekelijk werken. Zelf was Mgr. Carballo niet pessimistisch over de toekomst. “Het is nu het moment van hoop en vernieuwing. Weest niet bevreesd!”

Zr. Theomara Barendse

Verslag IRI en CMBR

Platformbijeenkomst 2014,
Internationalisering Religieus Leven (IRI)
Commissie Missionaire Beweging
Religieuzen (CMBR) 6 februari 2014

Aanwezig: zr. Melina Polo, zr. Thérèse Sander, Ans Kremers

Het thema was ‘Vorming en Verantwoordelijkheid’. Doel van de bijeenkomst was de ervaringen en ideeën uit te wisselen over zowel praktische als principiële aspecten rond internationalisering.

Congregaties staan voor de uitdaging om de dialoog aan te gaan met de moderne samenleving. Want alleen in dialoog kan de missie vruchtbaar

gestalte krijgen. Religieuzen die uit het buitenland komen, zien zich daarbij geconfronteerd met obstakels: het leren van een andere cultuur en taal. Maar ze brengen ook een stuk eigenheid mee die ze kunnen inzetten in hun missie in Nederland – hun verantwoordelijkheid. Daarmee verrijken ze het leven en de missie van de religieuzen in Nederland.

De heer Clemens van Kuijk, oud missionaris in Kameroen is lange tijd werkzaam geweest in de geestelijke gezondheidszorg. Hij leidde het thema “Vorming en Verantwoordelijkheid “ in.

De buitenlandse missionarissen vinden het praten en vergaderen in Nederland heel opvallend aanwezig. Zij vragen zich daarom af of er tijd is om iets te doen! De heer van Kuijk geeft aan dat daar de missie ligt, luisteren en dialoog. Als woorden positief zijn, dan kunnen ze tot iets leiden. Wat is de diepere betekenis van het woord – dialoog? Culturen kunnen elkaar ontmoeten in dialoog. Dit is het bestandsdeel voor de dag van vandaag.

De stem in de kerk houdt de samenleving – de kerk open. Waar is God in Nederland?

Is er ruimte om de eigenheid van eigen geloven in te brengen.

Dialoog:

Thuis raken, hoe, open staan, keuzes maken.

Verantwoordelijkheid, je hoeft geen Nederlander te worden. Jezelf blijven en eigen inbreng is nodig.

Verhaal van zuster Melina:

Lezing op 6 feb 2014

Thuis is waar je hart is...

Ik herinner me nog; het is nog vers gegrift in mijn geheugen. Het was 4

september 1991. Toen ik op Schiphol aankwam stonden drie zusters op mij te wachten om mij te verwelkomen; één met een enkel rode roos in haar hand: glimlachend, hand zwaaiend. Ik had alle drie nog nooit gezien. Gelukkig waren wij toen nog allemaal in habijt. Dus de herkenning ging gemakkelijk goed af.

In de auto naar Baexem (ons provinciaal huis toen) hoorde ik vreemde geluiden (Nederlandse taal). In Baexem zag ik vreemde gezichten, grote zusters in vergelijking met mijn kleine postuur. Oh oh, aan alles moest ik wennen; aan alles moest ik me aanpassen, dacht ik. Terugkijkend kan ik zeggen dat vanaf mijn aankomst en de maanden daarop volgend – waren er vele inspanningen van mijn kant en van de zusters waren om mij hier thuis te kunnen en laten voelen. Voor een tijdje voelde ik dat ik er zat als een vreemde eend in de bijt.

Dagen, weken, maanden waren verstreken. Ik merkte dat elke zuster in de gemeente in Treebeek (we waren toen met tien zusters) haar best deed om mij te helpen *thuis te voelen*. Zoals: wat ik nodig heb om de kou tegen in te gaan. Om wat er gezegd werd te verstaan. Om het vreemde voedsel te leren eten. Om elke zuster te leren kennen. Ook de gewoontes te kennen en in praktijk te brengen. De vriendelijkheid, zorgzaamheid, behulpzaamheid van de zusters waren geweldig!

De provinciale overste van toen had al lang voor ik aankwam een taal instituut voor me gevonden. Dus na drie weken was ik al bezig met mijn eerste

Nederlandse les in Maastricht. Na bijna een jaar bezig te zijn met de taal en tevens ook contacten te leggen met familie en vrienden van sommige zusters, buren, parochianen, zorgde mijn overste ervoor dat ik wat contacten kreeg met de "buiten wereld", d.w.z., buiten de gemeenschap, buiten de buurt en parochie. Bij organisaties of groepen waar ik kon helpen/werken als vrijwilligster. Zodoende begon ik me thuis te voelen...

Maar naar mijn idee was het niet voldoende om me alleen maar thuis te voelen. Er is nog de andere kant van de medaille die veel belangrijker is want het gaat dieper: het *thuiskomen!* *Dat vraagt een lange termijn.* Hoe doe je dat? Het thuiskomen in een andere cultuur, in een nieuwe situatie vraagt naar meer. Thuis voelen naar mijn idee, volgens mijn ervaring is alleen maar voor een korte termijn. Het is niet voldoende. Het blijft oppervlakkig. Het proces moet doorgaan; het is een lang proces. Voor mij was het nog een lange weg die ik moest gaan bewandelen: dit proces van *thuiskomen!*

Natuurlijk toen ik me te midden van dit proces bevond was dit woord nooit in mijn hoofd opgekomen. Ik dacht gewoon: ik moet nog verder gaan...ik moet nog wat meer gaan "ondernemen". Hoe en wat? Ik moest wat bedenken. Gedurende dit proces van "thuiskomen" kwam ik mensen tegen die wegwijzers voor mij zijn geworden. Op dit punt benadruk ik het belang van naar buiten gaan...in contact komen met mensen... "ga, je bent gezonden"... In mijn werk als

vrijwilligster bij het OAC (Opvang – en Advies Centrum) voor daklozen en verslaafden in Heerlen kwam ik mensen tegen die mij inspireerden en hielpen. "Melina, is deze studie die ik nu volg, ook iets voor jou?" MBO-Sociale Dienstverlening. Dit zette me tot nadenken. Ja, inderdaad! Dus ging ik MBO-SD studeren.

Deze studie bracht mij naar de wereld van het helpen in de Nederlandse samenleving, mensen helpen die uit de boot vallen. In het bijzonder de vluchtelingen, de daklozen. Helpen op de Nederlandse manier - aankloppen bij instanties, instellingen. Verwijzen en doorverwijzen. Zodoende bouwde ik ook meer contacten op. Netwerking noemde men het. Die ervaring gaf me zo'n gevoel van: Dit is het! En tevens verbeterde ik mijn Nederlands. Maar het idee om ook de situatie van de kerk en de geloofsbeleving hier in Nederland meer te begrijpen stelde me ook voor de lokroep: Hoe kan ik de kerk situatie hier beter leren kennen en begrijpen? Op mijn werk bij het OAC kwam ik verschillende mensen tegen, heel verschillend qua geloofsbeleving: van gelovig en niet gelovig, praktiserend en niet praktiserend, zoekend en zelfverklaard atheïst, Islamiet, etc.

Die situatie heeft mij enthousiast en warm gemaakt. Komend uit een sacrale omgeving, van thuis uit naar het klooster dacht ik: "Hoe moet ik me hier plaatsen? "Wat kan ik hiermee doen? Hoe kan ik mijn geloof met mensen delen? Weer dacht ik: "Ik ga mij eerst verdiepen in deze situatie. Ik ga voor pastoraal werk studeren". Ik ging naar UTP (Universiteit voor

Theologie en Pastoraat) in Heerlen. Die studie heeft mij inderdaad heel goed geholpen om de kerk/maatschappij van Nederland beter te begrijpen. Termen als bricoleren, reli-shopping, voetbal als religie lokten mijn nieuwsgierigheid op. Ook de uitdrukking “Mijn geloof is een privé ding”. Wat moet ik ermee? Het werd een uitdaging voor mij.

In de loop van de jaren kwam ik terecht bij MC (Missionaire Centrum Heerlen), CMBR en KRL, KNR, AMA, SSpS-SVD bijeenkomsten. Deze organisaties, bijeenkomsten brachten mij in de wereld van missie en missionaris en religieus zijn in Nederland. Bij deze organisaties heb ik bij commissies en werkgroepen meegedaan. Bij deze organisaties heb ik vergaderingen en studiedagen bijgewoond.

Mijn ervaring hiermee is een en al positief! Niet alleen dat ik veel ideeën of inzichten mee kreeg en de situatie meer leerde kennen en begrijpen maar vooral ook de mensen, hun zijn en doen, leerde ik te begrijpen en positief te benaderen. Ik hoor van sommigen zulke opmerkingen: vergadering, altijd vergaderen, maar er komt niets van terecht. Maar voor mij wel. Ik leer veel van deze studiedagen en vergaderingen.

Die ervaring draagt heel goed bij aan mijn thuiskomen hier. Bovendien verbeter ik nog steeds mijn Nederlands. De ervaringen en leringen die ik opgedaan had en nog steeds opdoe maken mij sterk van binnen. Geleidelijk aan ervaar ik dat ik stevig in de schoenen sta. Ze geven mij meer en meer zelf-vertrouwen, meer kennis

en wat vaardigheden die ik nodig heb om de verantwoordelijke taak die ik nu heb aan te kunnen, op een goede manier gestalte te geven.

Mijn medezusters helpen, ondersteunen mij, vooral degenen die toen in de leiding waren. Het voelt goed te weten dat ik niet alleen ben. Samen dragen wij de tas omwille van onze missie in deze tijd, dichtbij en veraf.

Nu sta ik voor jullie, een missionaris uit de Filippijnen, lid van een wereldwijd missie congregatie SSpS. Vanaf het begin van mijn religieus leven werd ik gevormd als missionaris en nog steeds gevormd door dit proces van thuiskomen hier in Nederland. Dit vormingsproces is een lange weg, een proces dat mij heeft klaargestoomd om meer en meer een verantwoordelijke taak op mij te nemen, een verantwoordelijkheid tegenover mijn Nederlandse medezusters, tegenover mijn congregatie, tegenover mijn medemens hier in Nederland, nu, in deze tijd. Ik ben thuis hier...ik kan uiteindelijk zeggen: ik hoor erbij. Jullie mogen mij dan van harte welkom heten! Mooi toch?

Ook pater Klemens hayon S.V.D. vertelde zijn verhaal.

Punten die van belang zijn voor buitenlandse missionarissen om vorm te geven aan de missie in Nederland zijn onder andere: Taal - studie, contacten leggen, inburgering en zoeken naar de dialoog, geven de missionaris zelfvertrouwen. Hierdoor kunnen zij op den duur zeggen ‘ik ben hier thuis’.

Samenvatting groeps gesprek. In groepen van 8 – 9 deelnemers werden er vragen gesteld die daarna plenair werden besproken.

1a. Wat is ervoor nodig om ‘thuis’ te raken op een vreemde plek? Kunt u uit eigen ervaring hierover iets zeggen?

1b. Wat viel u wat dit punt betreft op in de verhalen van Melina en Klemens.

2. Zowel zr. Melina als pater Klemens hebben hun weg gevonden in de Nederlandse samenleving en kerk. Zij zijn gedoken in onze taal, in onze samenleving en in ons geloven. Daarbij hebben zij veel van ons geleerd. Maar kunnen wij ook wat leren van hen (en van andere buitenlandse religieuzen). En wat dan?

3. Het is niet alleen voor buitenlandse religieuzen lastig om hun missie te vinden in een gesecculariseerde samenleving, maar ook voor hen die hier zijn geboren en getogen. Welke reële mogelijkheden zien wij Nederlanders en buitenlanders voor een missie vanuit de religieuzen in het Nederland van nu?

Samenvatting van de groepen:
Wederzijds openheid over doel en verwachting. Van tevoren duidelijk formuleren voor de provincie en de buitenlandse missionaris die missie heeft in Nederland. Buitenlandse missionarissen hebben tijd, begrip, luisterend oor en geduld nodig. Behoud van eigenheid – veel communiceren in het licht van onze spiritualiteit.

In de gemeenschap zijn maar ook ruimte om naar ‘buiten’ te gaan. Ruimte dat jongere religieuzen veel in contact met elkaar kunnen komen. Buitenlandse zusters gezamenlijk vorming aanbieden door leren en doen. Motivatie en er zelf in geloven. Studie taal, inburgering, maatschappij – kerk. De eerste jaren de pijn verzachten door contact met thuis. Buitenlandse missionarissen zijn er niet om te redden maar om onze missie spiritueel uit te dragen. Buitenlandse missionarissen zijn meer mens dan taakgericht (Nederlanders net andersom). Taal van het leven, je herkent en gehoord voelen.

Dr. Frans Dokman is werkzaam in de Radboud University Nijmegen.

Het Nijmegens Instituut Missiewetenschappen start medio september een nieuwe cursus op voor (buitenlandse en jonge) missionarissen. Deze cursus wordt op maat gemaakt. De vakken van deze cursus zijn:

Wat speelt er in de Nederlandse Kerk - theoretische onderbouw. Leiderschap in de samenleving. Voorbereiden op missie in Nederland Vooropleiding: Nederlandse taal, niveau 2 minimaal. De cursus is op bachelor (HBO) niveau. Stageplekken in parochies. Deze cursus brengt het met zich mee dat de missionarissen met elkaar in contact komen wat belangrijk is voor hen zelf.

Advocatenbureau Everaerts
De heer Marcel Reurs, advocaat/partner en de heer Bram van Melle, advocaat gaven toelichting op Wet Modern Migratiebeleid wat per 1 juni 2013 ingetreden is.

VVR – verblijfsvergunning
WEV – toegang en verblijf

Referent

IND, Immigratie- en naturalisatiedienst
Het begrip ‘geestelijke bedienaar’
UWV-Uitvoeringsinstituut
Werknemersverzekeringen

Ans

In Memoriam

*“Van Zijn volheid hebben wij
ontvangen genade op genade”.*

Zuster Baptist,
Johanna Maria Baptist, SSpS

Geboren :29-12-1929
Malden, bisdom ‘s Hertogenbosch
Ingetreden :13-10-1950
Mariabosch Baexem
Eerste Geloften :02-07-1953
Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften :02-07-1959
Mariabosch Baexem
Overleden :20-12-2013 Uden
Begraven :24-12-2013 Uden
Zuster Baptist groeide op in een
tuindersgezin met vier kinderen, een
jongen en drie meisjes. Op 20-jarige
leeftijd trad zij in te Baexem.

Zij was rijk begaafd en had praktische
talenten, die ze in de toekomst in dienst
wilde stellen van het missiewerk, hier
in Nederland of elders. Maar door een
ongeval op de zolder van Mariabosch
viel die veelbelovende toekomst is
duigen. De beperkingen die zij daarvan
overhield waren bepalend voor haar
verder leven.

Nog jong moest ze zich vaak in stilte
en rust terugtrekken. Veel heeft zij zich
moeten ontzeggen, maar ze bleef
positief en probeerde te doen wat ze
wel nog kon. In de stilte van de kapel
en in de natuur voelde zij zich thuis. Ze
kon goed omgaan met de stilte.

We hebben haar bewonderd over de
manier waarop zij met deze tegenslag
is omgegaan. Klagen hoorde niet bij
haar levensstijl. Maar ongetwijfeld
heeft het haar vaak pijn gedaan dat ze
“nee” moest zeggen als ze zag dat ze
hier of daar praktische oplossingen zou
kunnen bieden als ze daar de kracht
toe had gehad.

Haar woorden: *Gods Geest heeft mij
geleid door alle omstandigheden,*
getuigen van haar groot vertrouwen op
Gods nabijheid waardoor ze kon
zeggen: *“Van Zijn volheid hebben we
ontvangen, genade op genade”!*

Zuster Baptist was een vrouw van
weinig woorden, haar daden waren
veelzeggend. Ze had oog voor kleine
attenties die het leven van anderen
weer meer kleur gaven. Haar creatieve
gaven maakten het mogelijk een eigen
handwerkclub op te richten, waardoor
ze vooral ouderen kon activeren hun
eigen talenten meer te ontdekken en te
gebruiken. We zijn haar dankbaar voor
dat alles.

Enkele dagen voor haar 84ste verjaardag
is zij onverwacht van ons heengegaan.
Hoewel ze vanwege haar gezondheid
vaak niet bij de gemeenschap kon zijn,
laat zij een grote leegte achter in de
communiteit en ook bij haar familie,
juist ook vanwege al die lieve kleine,
creatieve attenties.

Dat zij nu voorgoed in Gods Licht, Liefde en Vrede mag leven is onze bede.

Zr. Marie José Geurts

Om ons dichtbij betrokken te voelen bij ons Generaal Kapittel is het goed om dit gebed hier te plaatsen:

Gebed voor het 14e generaal Kapittel

Heilige Drieëne God,
U bent het middelpunt en de bron van ons leven en onze missie.
Nu we ons voorbereiden op het 14e Generaal kapittel en het 125 jarig jubileum van onze congregatie danken we U voor Uw grote liefde, een liefde die onze congregatie heeft gebaard.
We danken U voor onze stichters generatie en voor alle medezusters die ons zijn voorgegaan.

Bewogen door diepe passie voor Christus en de mensheid hebben ze hun leven gegeven in dienst van de missie. God, Heilige Geest, wij vertrouwen u ons komend Generaal Kapittel toe. Maak het tot een tijd, waarin we zorgvuldig luisteren naar uw stem, en vol barmhartige liefde en profetische moed verder groeien in de navolging van Christus.

Wees bij ons als we elkaar ons verhaal vertellen, en samen nadenken over hoe we ons charisma in onze globaliserende wereld en in onderlinge verbondenheid kunnen waarmaken. En leidt ons als we beslissingen nemen over de koers en het leiderschap van de Congregatie, die

Onder Ons Provincie Nederland

ons helpen, het verhaal van Gods liefde onder mensen, door te blijven vertellen.

Liefdevolle Geest, laat ons generaal kapittel voor iedereen tot een nieuw Pinksteren worden.

Geef ons de kracht, om Jezus missie opnieuw tot de onze te maken. Help ons om gerechtigheid, vrede en integriteit van de schepping tot onze manier van leven te maken.

Wij vragen u dit, samen met Moeder Theresia Messner, de patrones van ons 14^e Generaal Kapittel, en op voorspraak van Maria, het voorbeeld van ons missionair leven. Amen.

Mededelingen

Het Retraitehuis heeft een nieuwe directeur nl. Bob Pluijser. Hij neemt de taak over van Patricia Bender

Jubilea zusters van de Ned. Provincie in 2014

Zr. Henrianna van Eyck	70 jaar	2 juli
Zr. Theresilla Weijs	70 jaar	
Zr. Bernarda Scholts	65 jaar	
Zr. Florentia Jacobs	60 jaar	
Zr. Odetta Peters	60 jaar	
Zr. Ancilla Maria	50 jaar	2 jan

Overleden familieleden:
Schoonzus van Zr. Palmeria
Zwager van Zr. Justissima.

Adres van Onder Ons:
Provinciaal Missiezusters
Dienaressen v.d. Heilige Geest.
Volkelseweg 30, 5405 Uden.
newonderons@gmail.com